

OVER ALLESEN NOG WAT.

Er zijn vele wegen die naar Rome lijden, de kunst is de goede te vinden. In deze tijd moet je zo ongeveer die keuzes gemaakt hebben, je moet weten hoe of wat te doen zowel wat betreft het vliegen als het kweken. Bepaalde zaken zoals het selecteren dat moet klaar zijn, het aantal reserve duiven, voor zover nodig, moet op aantal zijn, belangrijk is dat het er in ieder geval niet teveel zijn.

Zogenaamde reserve duiven hangen er vaak maar een beetje bij, zowel wat betreft de verzorging als de huisvesting, de aandacht en vaak de tijd ontbreekt. Je vergeet ze soms en voor je er erg in hebt zien ze er slecht uit en moet je opletten dat ze de boel niet besmetten.

Er zijn liefhebbers die de reserveduiven gebruiken als voedsters dat is ook een manier, sommige doen dat 1 ronde en ruimen ze dan op, maar ook voedsterkoppels hebben ruimte en aandacht nodig, toch.

Persoonlijk denk ik dan ook dat reserve duiven voor het totaal weduwschap niet nodig zijn, zowel de doffers als de duivinnen redden het wel zonder en zelf kun je beter de energie aan die vliegduiven besteden.

Het aantal duiven moet afgestemd zijn op de eigenaar en wat hij aankan. Daar bedoel ik mee de verzorging (de tijd), de huisvesting (aantal hokken) en niet onbelangrijk de financiële kant.

Teveel duiven is altijd fout, je vliegt er geen meter harder door en het is vaak één brok ergernis ook voor de mensen eromheen.

Heb je moeite met het kiezen tussen goede oude duiven of jaarlingen in het vlieghok bedenk dan dat duiven die tussen de 50 en 60 vluchten achter de rug hebben niet meer op volle scherpte vliegen, daar is de "snee" uit. Vroeger deed men daar 5 of 6 jaar over tegenwoordig 3 jaar.

Dan de kweek, in Duitsland koppelt men vooral de vliegduiven in doorsnee iets later dan in Nederland of België ook omdat de wedstrijden iets later beginnen zowel bij de oude- als de jonge duiven, men heeft dus iets langer de tijd en dan vooral met de vliegduiven.

De beproefde (oude) methode is zo ongeveer half februari de vliegers te koppelen die dan één of twee jongen grootbrengen, als de jongen 3 weken zijn de duivinnen eraf en twee weken later staat dan de boel op weduwschap.

Toch zie je de laatste jaren steeds meer dat er liefhebbers zijn die iets uitproberen juist met die vliegduiven en dan op het gebied van de tijd van het koppelen en het wel of niet grootbrengen van jongen.

De bedoeling hiervan is vaak om de rui te vertragen en/of met extra uitgeruste duiven aan de vluchten te beginnen.

Zelf hebben we afgelopen jaar vroeg gekoppeld (eind december), jongen

groot laten brengen en niet meer herkoppelt voor de vluchten. Daarnaast werden de duivinnen 14 uur per dag verduisterd van half maart tot einde april, het resultaat was zo ongeveer wat we er van verwachten, een rustig begin en daarna zeer goed.

Een andere optie is de vliegduiven helemaal geen jongen groot te laten brengen, dus vroeg koppelen, op eieren laten komen en na ongeveer 7 à 8 dagen weer scheiden (ook de duiven die later op eieren gekomen zijn en bv. maar 3 dagen broeden).

Als er een volièrre is kunnen ze ongeveer 3 weken daarin, daarna gescheiden los, drie weken voor de eerste opleervlucht opnieuw koppelen en na 5 !!! dagen broeden zitten zowel de doffers als de duivinnen op weduwschap.

Als de mogelijkheid er is moet je proberen als de duiven op drijven staan deze op te leren. Je zult er versteld van staan hoe vlug ze dan door hebben dat als ze thuis komen ze meteen naar binnen moeten gaan, je leert ze als ware zo snel als ze kunnen naar binnen te gaan door de drang naar de duivin, daarna zoveel als mogelijk opleeren en op elkaar thuis laten komen.

Dan heb je ook nog de liefhebbers die pas een paar weken voor de eerste opleervlucht de vliegers koppelen, ze op 5 dagen broeden laten komen en ze dan op weduwschap zetten. Zo op het eerste gezicht zou je zeggen dat gaat niet, de jaarlingen zijn niet bakvast genoeg enz., maar het vreemde is dat die problemen er eigenlijk niet zijn, met andere woorden het maakt totaal geen verschil, niet beter maar ook niet slechter dan de andere methodes, alleen de gemakkelijkste manier en dat heeft ook zo zijn voordelen.

Wat U ook voor elkaar moet hebben zijn de entingen tegen paramyxo, pokken en als u problemen met paratyfus gehad heeft ook tegen deze ziekte.

In Nederland zijn in het najaar en de winter veel problemen met paramyxo geweest ook bij de kweekduiven, vooral in het oosten van het land en daarnaast hebben pokken tijdens het vliegseizoen veel hokken uitgeschakeld.

Het lijkt alsof beide ziektes steeds agressiever worden vooral paramyxo, daarom moet U het risico niet nemen, gewoon doen.

Het enten tegen paratyfus is een ander verhaal, vooral als U problemen gehad heeft, eigenlijk zou U dan 2 x moeten enten volgens mijn dierenarts, niet vreemd want dit staat ook op de bijsluiter.

Natuurlijk ben ik geen arts, ik wil hiermee eigenlijk gewoon mee zeggen dat als U die entingen doet dan moet je in samenwerking met die dierenarts een schema maken wat en wanneer je moet enten Als je steeds maar blijft uitstellen kom je tijd tekort en schiet het er weer bij in, dom want het is vragen om problemen.

Om nogmaals op het selecteren terug te komen, tijdens de kweek moet je ook selecteren en dan bedoel ik de jongen in het nest. Iedereen weet wel welke, dat is al zo vaak beschreven, maar er is een ander probleem, het is moeilijk, vooral omdat jongen de hoop zijn voor de toekomst en

*stel je voor dat je een toekomstige kampioen opruimt. Daarnaast wil zo-
wat iedere liefhebber zoveel mogelijk jongen omdat de kans op verspelen
met het jaar erger wordt lijkt het wel.*

*Vooraf dat laatste is een zo groot probleem dat er liefhebbers zijn die
daarom stoppen. Een oplossing hier voor heb ik niet daar zijn waarschijn-
lijk meerdere oorzaken voor te noemen maar wat ik wel zeker weet is dat
zowat bij iedereen zo goed als alles blijft zitten wat opkomt (in de hoop,
of je weet nooit) en we vinden het met z'n allen dan vreemd dat we dui-
ven verspelen die het in de natuur niet zouden redden.*

*Het is belangrijk dat je die natuur zo'n beetje als voorbeeld neemt, dat
kan een hoop ellende voorkomen. Daarmee bedoel ik naast de natuurlijke
middelen voor de gezondheid enz. ook bijvoorbeeld het bijlichten voor en
tijdens het koppelen.*

*Waarom overdrijven zoals sommige doen met 14 tot 16 uur per dag of
zelfs de hele nacht door (die zijn er) als in de natuur 12 uur licht meer
dan voldoende is om de dieren en dus ook de vogels tot het paren en
nestelen te bewegen, dat zelfs een paar dagen zon op nog kortere dagen
de hele boel doet opleven.*

*Daarom is reeds het belichten overdag met zo'n 8 uur vaak voldoende om
een regelmatige leg te krijgen.*

Succes,
Co Verbree

ZONDER NADRUKKELIJKE VOORAFGAANDE SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING
VAN
DHR. C. VERBREE OF P.V. DE WOUDEVLIEGERS IS HET NIET TOEGESTAAN
DIT ARTIKEL
TE PUBLICEREN, KOPIEREN, REPRODUCEREN VOOR GEBRUIK OP UW OF
DE WEBSITE VAN IEMAND ANDERS.